

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De VVelfone, Qvi Mehtildam duxit & in Choufringin obiit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

ferentatus ad Idololatriam angariatur. Ille fanum ingressus, animi & corporis viribus robustissimus, Idola, quæ adorare debuit, non Deos sed opera manuum ostendens in frustra comminuit. Ob hoc productus exquisitisque suppliciis affectus Martyrio coronatus est. Itam comitissam matrem Leopaldi Marchionis orientalis, quæ similiter in eodem comitatu fuit, vnus de Principibus Sarracenorum rapuit, & impurissimo sibi matrimonio copulauit, ex eaq; sanguinem illum sceleratissimum Vramut progeniuit.

ser. Maximus

DE VVELFONE, QVI MEHTILDAM
duxit & in Choufringin obiit.

9.

IGitur post mortem patris Gvvelfo maior natu paternum Ducatum recepit. Vir moderatissimus, qui magis liberalitate & facilitate quàm crudelitate omnia sibi resistentia subiecit. Domum suam ordinatissime disposuit. Vnde & nobilissimi quique & vtriusque prouinciæ filios suos eius magisterio educandos certatim commendauerunt. In Italia tamen cum his, qui patrimonium suum iniuste vsurpauerant, & suos pessimis circumuentionibus molestant, sæpissime durissimos conflictus habuit. Romæ cum Imperatore Heinrico quinto fuit, cum Papam Paschalem captiuauit, immunis tamen scelere ab hoc. Nam cum omnimodis ab eo declinare non posset, mediatorem se ad compositionem faciendam interposuit, sicque factum est, vt Imperator tandem eius consilio ad condignam satisfactionem humiliaretur, & Papa eum pro bono pacis clementer ac paternè susciperet & consecraret.

Accepit autem Mahtildam nobilissimi ac dirissimi Italici Marchionis Bonifacij filiam in vxorem, sceminam

Aa 2.

vir-

WELFONE
SII
umg. m. g.
SIV
24

virilis animi, quæ ad instar fortissimi principis totam
 ram illam suo dominio subiugavit, quam tamen postea
 scio quo interueniente diuortio repudiavit. Denique
 omnibus suis benè cõpositis, morbo correptus in villa
 fringen diem clausit extremum, & in Altorf deponitur
 iuxta patrem & matrem sepultus est.

10.

DE HEINRICO DVCE QVI FA-
 Aus est monachus.

HEINRICVS frater eius Ducatum & omnia que
 erant obtinuit, & potentes ditioni suæ subiugavit.
 vxorem iam dudum viuentem patre de Saxonia accepit
 am Magmonis Ducis, & Sophiæ sororis suæ Regis
 Colomanni VVulfildem nomine. Erat tandem eadem
 Sophia antea cuidã de Carinthia copulata, ex qua
 Poponem Marchionem, qui duas filias, vnam Bertha
 Comiti de Bogen copulavit. Porro soror huius Sophiæ
 gi Græcorum nupsit. Aliam sororem eius Berchtam
 elam Comes ex claustro quodam sanctimonialium abbat
 etiam duxit, & ex ea Fridericum Ratisponensem Adve
 tum genuit. Ipsa autem Sophia ex Duce Magmone
 tuor filias habuit, VVulfildem nostram, Alicugam mar
 Adelberti Marchionis de Saxonia, tertiã quam duxit
 Moraviæ, quartam quam Egehardus Comes de Schire
 quodam monasterio sanctimonialium in Ratispona abba
 lit, ac sibi matrimonio copulavit, Ottonemq; Palatinum
 ex ea progenit. Heinricus igitur Dux ex VVulfilde
 ter illos, quos infra annos sinus cœlestis patriæ suscepit
 filios habuit; Cûnradum, Heinricum, Gvvelsonem. Equ
 tuor filias; Iuditam, Sophiam, Mahtildem, VVulfildem
 Iudita nupsit Friderico Sueuorum Duci, quæ Friderico

*Hec vox, suæ,
 videtur delenda.*

*An legendum
 Maginone? m.
 s. habet ubique
 Magmone.*